

Студенти встановили рекорд масовим колядуванням

У Харкові встановили рекорд України з наймасовішого колядування на Різдво. Близько 400 студентів із 17 вищих навчальних закладів міста у яскравих костюмах 6 січня зібралися в саду ім. Шевченка і співали колядки, після чого роз'їхалися по різних районах міста, де продовжили вітати харків'ян зі святами. Рекорд у категорії «Масові заходи» підтверджено сертифікатом Книги рекордів України. Масове колядування проходило в рамках молодіжного телевізійного проекту «Битва вишів».

На грип захворіли понад два мільйони українців

З початку епідеміологічного сезону кількість українських дітей до 17 років, які захворіли на грип і ГРВІ, становить 1 мільйон 586 тисяч 882 особи. Лише протягом останнього тижня минулого року занедужали 111 тисяч 440 дітей, повідомили у прес-службі Державної СЕС. З початку епідеміологічного сезону на грип і ГРВІ загалом захворіли 2,3 мільйона українців. Крім того, лабораторно підтвердили перший випадок «свинячого» грипу (H1N1).

Сильні духом

Валентина Білітюк відтворює природу рідного Полісся у бісері

Життя Валі Білітюк на своєму старті нічим не відрізнялося від мільйонів життів юнаків і дівчат, які народилися в СРСР. Після закінчення школи у селі Текля Старовижівського району вступила до Ковельського ПТУ №7, далі отримала направлення на роботу в Харків, на завод «Сerp і молот». Працюючи, вступила на вечірнє відділення Харківського політехнічного інституту. Встигла здати три семістри. І раптом — грип, ускладнення та повний параліч. Валі Білітюк тоді було лише 22 роки.

Це складно навіть уявити: молода, повна сил і енергії дівчина у розквіті літ стала немичним інвалідом. А пані Валентині довелося з цим жити. — Мене забрали додому, привезли у батьківську хату, кинули на диван і пішли садити картоплю. Було 1 квітня, — пригадує ті часи жінка. — Рік мене годували з ложки. Руки зовсім не слухалися. Та було колосальне бажання встати. Я мала привілей — дружбу сусідських дітей. Вони тоді ходили у 6-7 клас. Спочатку носили мені книжки, потім принесли еспандер, гімнастичну палицю, невеличкі гантелі. Я займалася, займалася... Не мало значення, чи то був день, чи ніч. Коли заворушився перший палець, це було ве-

лике щастя. Розчісуватися, тримати ложку, писати — все вчилася робити заново. Це була важка праця. Та я мала жагу до життя, сильне бажання звестися на ноги. Тато почепив на дерев'яну балку нашої хати скобу, мотузку, і я стала за їх допомогою підніматися. Через три роки змогла самостійно простояти цілу хвилину. Далі — тільки вперед. Почала ходити за допомогою палиць, стільця. Страшні болі були. Але я ходила. Навчилася замінити подвір'я. Щоранку проходила по кілометру. Вісім років у мене не було візка. Потім почало паморочитися у голові. Я злякалася. Тому енергію спрямувала в інше русло. Стала співпрацювати зі старовижівською районною газетою «Сільські новини». Тоді редактором була Олена Іванівна Чабан. Я дуже вдячна цій жінці, що вона мене підтримала, друкувала вірші, що я писала. Саме завдяки співпраці з «районкою» я стала учасником лабо-

раторії молодих обдарованих інвалідів. Уперше познайомила з такими ж людьми, як я. До того думала, що одна така на світі.

Окрім віршування, Валентина Білітюк захоплювалася вишивкою. Її у своєму містечку досягла багато чого. Її вишиті картини й ікони не раз виставлялися, їх купували.

— Колись мені подарували каталог Дмитра Блажейовського, і за ним

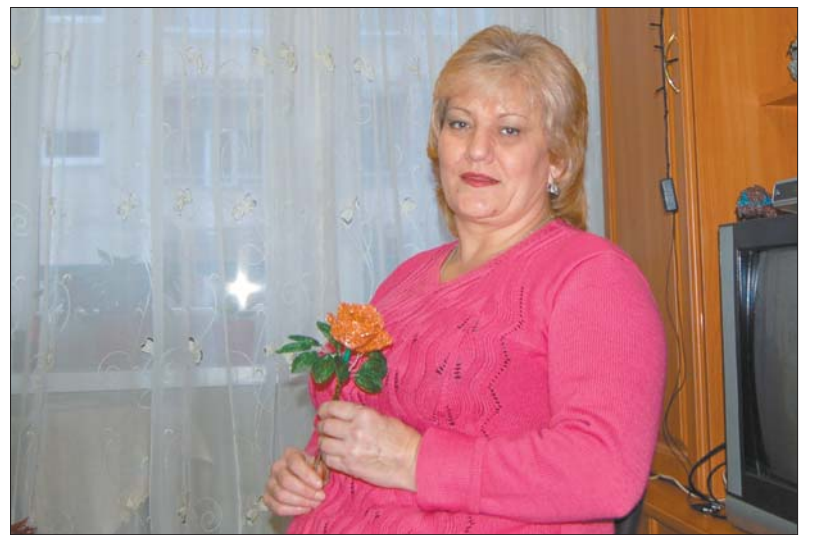
я зробила багато робіт. П'ять моїх вишитих картин купив колишній губернатор Анатолій Француз. Заплатив 500 гривень. Це було 10 моїх пенсій! Потім переказували, що він подарував їх в Аргентину. Купували роботи у Канаду, США, Ізраїль. Частина робіт залишилася, і я їх продавати більше не хочу.

Проте у селі у пані Валентини, як і в будь-якій сільській жінці, було мало часу. Адже займалася господаркою: прала, картоплю копала, птицю ростила.

І ось майже чотири роки тому вона прийняла доленосне для себе рішення переїхати жити у Луцький геріатричний будинок.

— Дуже шкодую, що не зробила цього раніше, — розповідає жінка. — Хлопці з організації «ІнваВолинь», із якими дружу, давно мені казали про переїзд. Але я не наважувалася. А коли тато помер, мама якось відразу здала. Догляд за нею і мною ліг на мою сестричку, яка живе десь за кілометр від нас. А у неї ж ще мама-свекруха є, якій 90 років, діти, та й сільською фельдшеркою працює. Звалити всіх нас на свої плечі — та сестра з ніг би впала! Тому я зробила свідомий вибір. Хоча ні мої рідні, ні тим паче люди в селі цього кроку не зрозуміли. Адаптуватися, звичайно, було важко. Передусім переступити психологічну межу. Адже це, як-не-як, будинок престарілих. Але той,

хто побував у нас, дивується, як тут гарно, яка тут доброзичлива атмосфера. Я безмежно вдячна нашому директору, це людина такого золотого серця! У нас дуже хороші умови: і ліфти, і пандуси. Тут 200 людей проживає. Більше 50 чоловік не має ще й 60 років. У мене значно розширилося коло спілкування. А рідні мене провідують, ми порозумілись, я їжджу в село. Луцьк повністю змінив моє життя. Я тут знайшла простір. Маю змогу їздити у місто, відвідувати ярмарки, виставки.

Саме в об'єкті Валентина Білітюк із головою поринула у своє нове захоплення — бісероплетіння.

— Як у селі жила, бачила по телебаченню виставки робіт із бісеру. Проте самій не було змоги цим зайнятися. Адже у віддаленому селі ні книжки не купили, ні дроту, ні намістин. Коли приїхала у Луцьк, на останні гроші купила журнал. Потрошку вчилася. Першим зробила букет із ромашок і волошок, який подарувала племінниці. Дуже люблю нашу волинську природу. Тому роблю маки, волошки, латаття, півники. Весняний березовий гай із анемонами та кропивою. Композиції

придумую сама. От цієї осені принесла мені знайома оранжеві троянди. Мені так закортіло їх втілити у бісері! Коли люди святкували Новий рік, я сплела квітку.

Тільки цієї осені у пані Валентини було три виставки. На них вона навіть продала декілька робіт. Крім бісероплетіння, жінка ще й працює — робить поліетиленові рукави для м'ясопереробної промисловості.

— Працюю багато. І дуже задоволена тим. Я дивуюся молодим людям, які нічого не роблять і пиячать. Адже життя таке цікаве. Цього року мені дали путівку в Саки, у санаторій імені Пирогова. Я сама заїхала у Крим. Можу їздити у поїзді і дуже цим тішуся. Була місяць із половиною. Це інше життя, прожити за півтора місяця. Мені зустрілися хороші люди. Ми їздили на екскурсії. Були у Севастополі, Балаклаві. Вразили виноградники. А сафари-парк — це взагалі якась диво. Там варто побувати. Ми з друзями з Комсомольська-на-Амурі та Новосибірська домовилися знову зустрітись наступного літа. Є плани вийти у відкриті море та піднятися на Ай-Петрі.

Наталка СЛЮСАР

На Рівненщині прокуратура допомогла інвалідам отримати візки та милиці

Прокуратурою Березнівського району Рівненської області виявлено факт невиконання органами місцевої влади вимог законодавства про основи соціальної захищеності та реабілітації інвалідів. Про це повідомили у прес-службі відомства.

Посадові особи управління праці та соціального захисту населення Березнівської районної державної адміністрації не виконали районну програму реабілітації інвалідів і не забезпечили у 2012 році спеціальними засобами пересування 36 осіб, які мають право на їх отримання.

На усунення виявлених пору-

шень прокурором району начальнику вказаного управління внесено подання, яке розглянуто та задоволено — людей із обмеженими можливостями забезпечено засобами для пересування (візками, милицями, палицями).

Загалом у 2012 році на захист прав та інтересів зазначеної категорії громадян органами прокуратури Рівненщини внесено 36 документів реагування, за результатами розгляду яких 45 посадових осіб притягнуто до відповідальності (20 із них — це чиновники органів державної влади та контролю).

Під час Свята пампуха у Львові щодня з'їдали понад шість тисяч пампушок

У Львові протягом 7-9 січня відбувалося VI міське Свято пампуха. Вперше на фестивалі запрацювала «Пампухова хата», де було представлено понад 50 різновидів пампушок. Українські, німецькі, американські, з пудрою, солодкі й не дуже, з маком або з шоколадом — найрізноманітніші види пампухів мекано було скуштувати в одному місці.

Свято пампуха впродовж дня пригощало львів'ян і гостей міста, загалом з'їдали шість тисяч пампухів щодня.

Цього року на Святі пампуха вперше відкрили «Львівську різдвяну пошту», завдяки якій львів'яни та гості міста могли надіслати своїм близьким різдвяну листівку в будь-

який куточок земної кулі.

На площі Ринок протягом заходу працював святковий ярмарок, де були представлені українські традиційні різдвяні смаколики та святкові сувеніри.

На Волині вбили зубра

Під час рейдової перевірки дотримання вимог природоохоронного законодавства на території Ківерцівського району Волинської області працівники Державної екологічної інспекції Волині й обласного управління лісового та мисливського господарства виявили тушу вбитого самця зубра. Про це повідомили у прес-службі Міністерства екології та природних ресурсів України.

Матеріали за цим фактом передані до Ківерцівського РВ УМВС України у Волинській області. Відкрито кримінальне провадження, триває слідство.

Також для перевірки інформації про зникнення зубрів на Волині, оприлюднено нещодавно у ЗМІ краю, Державною екологічною інспекцією у Волинській області отримано згоду Державної екологічної інспекції України на проведення позапланової перевірки ДП «МГ «Звірівське» щодо кількості цих тварин.

На Львівщині чорнобильцям і ветеранам вручили 28 ордерів на квартири

У Львівській об'єкті вручили документи на нові квартири 28 чорнобильцям, інвалідам війни та воїнам-інтернаціоналістам. Ці помешкання придбано коштом державного бюджету.

Як повідомляє прес-служба ЛОР, голова Львівської об'єкті Петро Колодій, вітаючи винуватців урочистостей, зазначив, що ці

квартири не є подарунком, а швидше поверненням того, що заборгувала держава за самовіддану службу, за чесне виконання обов'язку, за відвагу й самопожертву, це вияв турботи, який із запізненням дістався адресатів.

Всього 2012 року в Львівській області було закуплено 41 квартири за кошти держбюджету.

Чиновник із Каменя-Каширського відшкодував державі понад 125 тис. грн.

Камінь-Каширський районний суд виніс вирок у кримінальній справі щодо начальника відділу земельних ресурсів Камінь-Каширської міської ради. Про це повідомили у прес-службі прокуратури області. Останній визнаний винним у тому, що, перебуваючи на посаді, занижив нормативно-грошову оцінку земельної ділянки площею 1,4 га, яка передавалася в оренду місцевому виробничому кооперативу.

Злочинні дії посадовця призвели до заниження плати за користування землею та завдали бюджету Камінь-Каширської міської ради збитків на загальну суму 125 884 гривини. Вироком суду посадовцю призначено покарання у вигляді позбавлення волі на два роки з іспитовим терміном у один рік і позбавлено права обіймати посади в державних органах, органах місцевого самоврядування, пов'язані

з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, строком на один рік.

Завдані злочинними діями місцевому бюджету збитки відшкодовано у повному обсязі під час досудового слідства, яке проводила прокуратура Камінь-Каширського району.